

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010579
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010579.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Dušana Krč - Šeberu a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti odsúdenému E. T., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom H. č. XXX, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07. mája 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2Nt/31/2014 zo dňa 07.01.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného E. T.

z a m i e t a ,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prievidza napadnutým uznesením sp. zn. 2Nt/31/2014 zo dňa 07.01.2015 podľa § 92 ods.1 písm. b), ods.4 Tr. zákona zamietol návrh odsúdeného E. T. o zahľadanie odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 2T/40/2006.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal sťažnosť odsúdený. Sťažnosť bližšie zdôvodnil tým, že žiadosť o zahľadanie odsúdenia podal z dôvodu podania žiadosti o vydanie živnostenského oprávnenia. Lehota rozhodná pre posúdenie dôvodnosti zahľadania odsúdenia mu plynula v období od 17.08.2007 do 17.08.2012. Je pravdou, že v tomto období sa dopustil viacerých priestupkov, avšak tie sa týkali len oblasti cestnej premávky. Netýkali sa oblasti obchodu a služieb, v ktorej chce podnikat'. Rozhodnutie o zahladení odsúdenia je predpokladom budúceho výkonu živnostenskej činnosti z jeho strany.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že odsúdený E. T. bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 2T/40/2006 zo dňa 18.04.2007 uznaný za vinného zo spáchania trestných činov násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods.1, ods.2 Tr. zákona č. 140/1961 Zb., útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods.1 písm. a) Tr. zákona č. 140/1961 Zb., útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods.1 písm. a) Tr. zákona č. 140/1961 Zb., krádeže podľa § 247 ods.2 písm. c) Tr. zákona č. 140/1961 Zb., prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. Za to mu bol uložený jednak podľa § 235 ods.1, § 35 ods.2, ods.3 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky a jednak podľa § 360 ods.2, § 42 ods.1, § 38 ods.4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m) Tr. zákona č. 300/2005 Z.z. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň

boli zrušené výroky o trestoch, ktoré boli odsúdenému uložené rozsudkami Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 2T/319/2005 zo dňa 12.04.2006 a 3T/105/2006 zo dňa 14.12.2006.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 4Pp/51/2007 zo dňa 17.08.2007 bol odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Prievidza sp. zn.: 2T/40/2006. Bola mu určená skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v ten istý deň. Odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia osvedčil dňa 08.07.2011.

Následne dňa 24.11.2014 požiadal odsúdený o zahľadanie odsúdenia vo veci Okresného súdu Prievidza sp. zn.: 2T/40/2006.

Okresný súd Prievidza v napadnutom uznesení uviedol, že u odsúdeného nie sú splnené podmienky na zahľadanie odsúdenia. Odsúdený vykonal trest odňatia slobody prevyšujúci 1 rok, z ktorého bol podmiennečne prepustený 17.08.2007. S poukazom na § 92 ods.4 Tr. zákona sa má za to, že trest bol vykonaný 17.08.2007. Lehota na zahľadanie odsúdenia plynula od 17.08.2007 do 17.08.2012. Počas plynutia rozhodnej lehoty na zahľadanie odsúdenia sa odsúdený v dňoch 27.03.2010, 11.10.2010, 24.03.2012, 24.05.2012, 28.06.2012 dopustil priestupkov na úseku dopravy a 11.07.2011 na hraničnom priechode Jarovce priestupku podľa § 38 ods.1 písm. a) zákona č. 462/2007 Z.z. V rozhodnej dobe preto odsúdený podľa súdu prvého stupňa nevedol riadny život.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 92 ods.1 Tr. zákona súd môže zahladiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej

- a) desať rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci päť rokov,
- b) päť rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok,
- c) tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok.

Podľa § 92 ods.2 Tr. zákona ak ide o odsúdenie na tresty uvedené v § 32 písm. b) až l), k zahladeniu dochádza ich vykonaním.

Podľa § 92 ods.3 Tr. zákona ak odsúdený preukázal po výkone alebo odpustení trestu alebo premlčaní jeho výkonu svojím vzorným správaním, že sa napravil, môže súd zahladiť odsúdenie na žiadosť odsúdeného i pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1.

Podľa § 92 ods.4 Tr. zákona doba uvedená v odseku 1 sa v prípade, že sa u podmiennečne prepusteného a podmiennečne prepusteného s dohľadom má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď odsúdený bol podmiennečne prepustený, spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu. Ak bol trest zmiernený rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky, spravuje sa dĺžkou trestu takto zmierneného.

Podľa § 92 ods.5 Tr. zákona odsúdenie sa zahladzuje, ak to nariadi prezident Slovenskej republiky na základe svojho práva zahľadzať odsúdenie formou milosti alebo amnestie.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že je potrebné, aby v zákonom stanovenej dobe určenej pre zahľadanie odsúdenia viedol odsúdený nepretržite riadny život. Pod pojmom vedenie riadneho života možno rozumieť rešpektovanie právneho poriadku, základných noriem občianskej spoločnosti, plnenie si svojich povinností a iných záväzkov voči spoločnosti a štátu. Spáchanie priestupku počas rozhodnej doby môže byť dôvodom na vyslovenie záveru o nevedení riadneho života a to najmä v prípade, ak priestupok svojou povahou súvisí s trestným činom, pre ktorý bol páchatel' odsúdený.

V danom prípade vykonával odsúdený reálne trest odňatia slobody po dobu prevyšujúcu jeden rok, od 21.07.2006 do 17.08.2007. Podľa § 92 ods.1 písm. b) Tr. zákona sa vyžaduje, aby odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu riadny život po dobu 5 rokov od momentu podmiennečného prepustenia, teda od 17.08.2007 do 17.08.2012.

V uvedenej rozhodnej dobe sa však odsúdený dopustil viacerých priestupkov a to v dňoch 27.03.2010, 11.10.2010, 24.03.2012, 24.05.2012, 28.06.2012 - priestupkov na úseku dopravy a 11.07.2011 na

hraničnom priechode Jarovce priestupku podľa § 38 ods.1 písm. a) zákona č. 462/2007 Z.z. V danom prípade bol odsúdený rozsudkom sp. zn.: 2T/40/2006 (o zahladenie ktorého odsúdenia žiadal) uznaný za vinného okrem iného i za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, keď viedol v čase zákazu činnosti vozidlo pod vplyvom alkoholu. Následne sa v dobe rozhodnej dopustil opakovane viacerých priestupkov a to i na úseku dopravy, za ktoré bol následne postihnutý. Možno skonštatovať, že dané priestupky druhovo súvisia s trestnou činnosťou, za ktorú bol odsúdený a preto bolo potrebné splnenie podmienky vedenia riadneho života druhovo posudzovať vo vzájomnej súvislosti s ostatnou trestnou činnosťou. Vzhľadom na túto skutočnosť nemožno konštatovať, že odsúdený viedol v rozhodnej dobe riadny život.

Okresný súd preto postupoval správne, keď žiadosť odsúdeného o zahladenie odsúdenia zamietol, pre nesplnenie podmienky vedenia riadneho života v rozhodnej dobe. Svoje rozhodnutie pritom náležite a fundovane zdôvodnil.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, podmienky na rozhodnutie o zahladení odsúdenia neboli splnené. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.